

Методично правильно побудований аналіз ситуацій дозволяє студентам набувати знань, збагачуватися досвідом безпечної діяльності, вчитися уникати помилок та невірних рішень в екстремальних ситуаціях, свідомо впливати на події у навколишньому середовищі. Чим різноманітнішим буде набір ситуацій і чим більше активності вимагатиме їх вирішення від студентів, тим вищою буде їх готовність до прийняття рішень у різних, у тому числі й екстремальних ситуаціях, в які кожен день може поставити їх життя.

ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ІНКЛЮЗИВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Гребенюк Б.С., магістр,

*Херсонський державний університет, м. Івано-Франківськ, Україна
grebenuikbogdan19990224@gmail.com*

Проблема екологічного стану навколишнього середовища в останні століття набуває все більшої актуальності. Треба відзначити, що погіршення стану природного середовища на сучасному етапі розвитку, викликане негативними соціально-екологічними практиками і цінностями суспільства споживання, відсутністю екологічної культури й конструктивних екологічних знань. Тому виникає необхідність формувати в громадян здатність не тільки бачити й розуміти сучасні екологічні проблеми, але й мислити в довгостроковій перспективі шляхом формування екологічної компетентності населення[1].

Розвиток екологічної компетентності можливий завдяки діяльності різних соціальних інститутів, серед яких домінуюча роль приділяється системі освіти. Соціальні практики в сфері екології також прямо залежать від активності самих членів суспільства й від тих екологічних проблем, які можуть загрожувати життєдіяльності людей.

Проаналізувавши існуючі визначення вищеозначеного поняття, ми дійшли висновку, що термін «екологічна компетенція» використовується для позначення результату готовності до володіння методами, засобами діяльності, комбінацією знань, умінь і навичок, що допомагають впливати тим чи іншим чином на навколишнє середовище, а також включає такі важливі характеристики, як мотиви, переконання, цінності, необхідні для здійснення професійної діяльності [2].

Оскільки люди з інвалідністю є невід'ємною частиною людського суспільства, ми дослідили розробленість проблеми формування екологічної компетентності в інклюзивному середовищі. Ми виявили, що ця проблема майже не досліджується, окремі розробки стосуються лише формування екологічної компетентності дітей з інвалідністю в спеціальних навчальних закладах.

Під час роботи, ми дійшли наступних висновків:

1. Екологічна компетентність являє собою інтегративне особистісне утворення, спрямоване на зміну до кращого, збереження і примноження навколишнього природного середовища. Сутнісною рисою екологічної компетентності є розуміння змістів, соціальної й особистісної значимості екологічної діяльності, спрямованої на вирішення екологічних проблем середовища проживання, прояв творчої активності, самостійності й відповідальності в її практичній реалізації [3,4].

2. Головна мета формування екологічної компетентності повинна бути визначена як створення педагогічних умов для становлення екологічної особистості — носія екологічної свідомості екоцентричного типу, екологічних цінностей і змістів екологічної діяльності, екологічного мислення, екологічної культури, інакше – для становлення людини, здатної і готової виступати в якості цілісного, спільного суб'єкта саморозвитку системи «людина – природа», що реалізує у своєму становленні як загально природні принципи розвитку, так і природу буття людини.

3. У процесі формування екологічної компетенції в інклюзивному середовищі, необхідно особливу увагу приділити вирішенню наступних завдань:

- формувати прагнення до збагнення глибинних причин досліджуваних явищ, усвідомленість важливості вирішення екологічних проблем;
- формувати емоційне ставлення до природи й природних явищ, потребу в активному сприйнятті соціального й природного оточення;
- розвивати усвідомлення своєї ролі у вирішенні екологічних проблем, прагнення бути учасником цих подій;
- формувати готовність до практичної діяльності з охорони природи, підвищувати інтерес до природоохоронної діяльності, досягти зростання самостійності в прийнятті рішень.

У результаті нашого дослідження, ми дійшли висновків, що існує невідповідність між об'єктивною потребою інклюзивного суспільства у формуванні екологічної компетентності його членів, здатних продуктивно здійснювати природоохоронну діяльність і недостатньою науково-практичною розробленістю цієї проблеми;

Для вирішення цієї проблеми необхідно вдосконалювати методичну роботу викладачів в області екологічного виховання з метою активізації екологічної діяльності й формування в молоді основних екологічно значимих індивідуальних і особистісних якостей, а також екологічної відповідальності в цілому, а також, перегляд структури побудови процесу екологічного виховання, перерозподіл теоретичної й практичної складовій на користь останньої, що буде сприяти розвитку екологічної компетенції.

Література:

1. Вітвицька С. С. Термінологічна система педагогіки вищої школи – основа формування, поглиблення, збагачення педагогічних знань студентів магістратури. Професійна педагогічна освіта: становлення і розвиток

педагогічного знання: монографія / за ред. проф. О.А. Дубасенюк. Житомир : ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 107–139.

2. Пруцакова О. Л. Сутність та види екологічної компетентності особистості. Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді. Зб. наук. праць. Київ, 2005. Вип.8. Кн.2. С. 16-19.

3. Теорія і практика екологічної освіти : навч. посіб / уклад.: М. М. Дяченко-Богун, В. В. Оніпко, В. І. Іщенко. Полтава, 2019. 85 с.

4. Черновол Н. До питання формування екологічної компетентності студентів. Педагогіка і психологія проф. освіти. 2009. № 2. С. 132-142.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ГЕОДЕЗИЧНИХ ДИСЦИПЛІН НА ДИСТАНЦІЙНІЙ ФОРМІ НАВЧАННЯ

*Гулько І.С., асист, Коваленко Л.О., к.т.н., доц., Фоменко Г.Р., к.т.н., доц.,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет,
м. Харків, Україна
irinagunko98@gmail.com*

Враховуючи останні події у світі та в Україні в цілому, можна сказати, що дистанційне навчання – це наші нові реалії життя на найближче майбутнє. Вперше, а саме декілька років назад, пандемія коронавірусу вимусила нас адаптуватись під дистанційну роботу, але це не було настільки глобальною проблемою, як теперішня ситуація. Війна в Україні внесла свої корективи в освітній процес. Зруйновані ВНЗ, вимушено переселені студенти, викладачі, та ще й Харків – прифронтове місто. Звісно, ніякої мови про очне навчання, не може бути! Але всі ці обставини не зможуть зупинити наших викладачів проводити заняття так само якісно, як і раніше, завдяки використанню дистанційних платформ.

Геодезія та тісно пов'язані з нею науки, відносяться до технічних дисциплін. Тож, щоб розуміти геодезичні дисципліни, потрібно буде зіштовхнутись із наступними завданнями: вимірювання відстаней і кутів, подальша математична і графічна обробка результатів вимірювань та топографічні роботи. На перший погляд, звичайні завдання навчальної програми для майбутніх фахівців в галузі геодезії. Тільки враховуючи сьогоденну ситуацію в країні, ми повинні працювати он-лайн, на перспективу. Вивчення технічних дисциплін, навіть на дистанційній формі навчання – не така ж і важка задача, якщо знати, як правильно це зробити та зацікавити студентів. Для цього існують різноманітні інтерактивні методи, які допомагають краще орієнтуватись у теоретичному та практичному матеріалі методологічного підходу.

Вже доволі довго ВНЗ України користуються платформою для дистанційного навчання під назвою Moodle (модульне об'єктно-орієнтоване